

• به کوشش: شریف لکزایی

آزادی در فلسفه سیاسی اسلام

اشاره:

در تابستان سال جاری (۱۳۸۴/۶/۳۱) گروه فلسفه سیاسی پژوهشکده علوم و اندیشه سیاسی، وابسته به پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی، گفت و گویی را با حضور تنی چند از صاحب نظران اندیشه‌های سیاسی برگزار کرد. در این گفت و گوی علمی، کتاب آزادی در فلسفه سیاسی اسلام، نوشته دکتر منصور میراحمدی به نقد و بررسی گذاشته شد. آنچه می‌خواهید بازنویسی گزیده‌ای از آن گفت و گو است. پژوهش و حوزه

آزادی در فلسفه سیاسی اسلام

منصور میراحمدی

تئیه و تحقیق: مرکز مطالعات و تحقیقات

اسلامی؛ پژوهشکده اندیشه سیاسی اسلام،

مؤسسه بوستان کتاب قم، ج اول، ۱۳۸۱،

۲۲۴ ص.

منصور میراحمدی: نخست تشکر می‌کنم از دوستان و مسئولان پژوهشکده که کتاب آزادی در فلسفه سیاسی اسلام را شایسته نقد و بررسی دیده‌اند.

همگی می‌دانیم که در نقد یک اثر، نخست باید به فضای حاکم بر آن توجه کرد. کتاب حقیر، در شرایط و فضای خاصی تالیف شد. پیش از این اثر، اکثر تولیدات پژوهشکده، در حوزهٔ تاریخ اندیشهٔ سیاسی شیعه بود. کتاب آزادی در فلسفهٔ سیاسی اسلام، در شمار نخستین آثار پژوهشکده بود که قصد داشت نگاه موضوعی به این مقوله مهم بیندازد. تاریخ چاپ کتاب ۱۳۸۱ است؛ اما زمان تالیف آن به چهار سال پیش از این تاریخ بر می‌گردد. تا آن زمان، اکثر فعالیت‌های علمی و تحقیقاتی دوستان پژوهشکده، از نوع بررسی‌های تاریخی بود؛ نه مسئله محور یا موضوع محور، جامعهٔ علمی کشور نیز استعداد لازم و کافی را برای تولید چنین آثاری نداشت؛ زیرا منابع بسیار اندکی در اختیار محقق بود. افزون بر چنین فضاهایی که در جامعهٔ علمی و پژوهشکده بود، ظرفیت‌ها و بضاعت مزجات حقیر نیز مزید بر علت بود و مشکلات را بیشتر می‌کرد. به هر روی کتاب مذکور، محصلوں چنین اوضاع و شرایطی است و بنابراین نارسانی‌ها و مشکلات آن را کمایش باید طبیعی دانست. در آن سال‌ها پاسخ گفتن به برخی سؤالات کلیدی و مهم، آسان نبود؛ سؤالاتی از قبیل اینکه «آیا اساساً می‌توان بحث آزادی را در فلسفهٔ سیاسی اسلام طرح کرد؟»، «آیا ما با وضعیت امتناع در فلسفهٔ سیاسی اسلامی روبه‌روییم؟»، «چقدر امکان طرح مفهوم آزادی در فلسفهٔ سیاسی اسلام وجود دارد؟»....

برای پاسخگویی به پرسش‌های فوق، دو زاویه را برگزیدم: نخست به تاریخچهٔ این گونه مباحث در میان آثار پیشینیان پرداختم. در این ضلع زاویه، آرای فیلسوفان سیاسی مسلمان را بازخوانی کردم و وجه سیاسی آزادی را در پیشینهٔ تالیفات فلسفی نگریستم. این بخش از کتاب را چندان تفصیل و تعویل ندادم؛ زیرا دعوی کلان و محوری کتاب این است که در آثار پیشینیان ما آزادی از منظر سیاسی چندان مطمح نظر نبوده است. البته این سخن بدان معنا نیست که امکان طرح آن نیز وجود ندارد. به عبارت دیگر، عدم طرح آزادی سیاسی در آرای آنان، به معنای امتناع طرح آن در فلسفهٔ سیاسی اسلام نیست. یکی از مقاصد عمدهٔ کتاب همین بود که ثابت کنیم چنین امکان و مجالی در سنت اندیشهٔ سیاسی اسلام وجود دارد. دلایل بسیاری هم می‌توان آورد؛ از جمله اینکه در دوران معاصر، وقتی پرسش‌ها تغییر می‌کنند، فیلسوفان سیاسی اسلام نیز به قلمروهای جدید وارد می‌شوند و - مثلاً - هیچ مشکلی

برای طرح آزادی‌های سیاسی در اندیشه‌های دینی ندارند. پرسش‌های جدید، بسیاری از ظرفیت‌های جدید سنت نگری اسلامی را آشکار کردند.

در بخش دیگری از کتاب، سراغ فیلسوفان معاصر آمدیم تا معلوم شود که آنان چه طرح و نظرهایی در این باره دارند؛ اما با کمال تعجب دیدیم که در میان آثار فیلسوفان سیاسی معاصر، اگر چه سخن از آزادی سیاسی بسیار رفته است، اما از تحلیل مفهومی، خبری نیست. در اینجا خلاً وجود داشت. برای پر کردن این خلاً از یک الگو شروع کردیم؛ الگوی «مک کالوم». تعریف او را از آزادی الگو قرار دادیم و آن را با نظریه‌های اسلامی سنجیدیم. پس از آنکه به تعریف خاص رسیدیم، مبانی فلسفی آزادی، حدود و قلمرو آن را نیز به بحث و بررسی گذاشتیم.

برای آنکه دوستان حاضر در جلسه بهتر و آسان‌تر بتوانند درباره محتوای کتاب نظر دهند و نقد و بررسی کنند، به طور خلاصه و در چند جمله درباره مشخصات کلی کتاب نیز توضیحاتی را اضافه می‌کنم.

موضوع کتاب آزادی در فلسفه سیاسی اسلام، تبیین مفهوم، مبانی و قلمرو آزادی در فلسفه سیاسی اسلام است. پرداختن به آزادی با رویکرد فلسفی، تلاشی است برای فراهم ساختن زمینه‌های لازم برای نظریه‌پردازی در حوزه فکر و اندیشه سیاسی اسلام و استنتاج عناصر و مؤلفه‌های اساسی آزادی در این حوزه فکری.

درباره برجستگی‌های این اثر در قیاس با آثار مشابه، همین قدر می‌افزاییم که تاکنون کمتر اثری با تمرکز بر رویکرد فلسفه سیاسی اسلام، به مبانی و قلمرو آزادی پرداخته است. از دیگر ویژگی‌های کتاب، برخورداری از الگوی نظری برای ارائه تحلیلی از مفهوم آزادی و آزادی سیاسی، و توجه به نقاط اشتراك و افتراق فلسفه سیاسی اسلام و فلسفه سیاسی لیبرالیسم است. بنابراین در سرتاسر کتاب، شما با نوعی روش تحلیل مقایسه‌ای روبه رو هستید. در این تحقیق علاوه بر گزارش آرای دانشمندان و فیلسوفان سیاسی، کوشیده‌ایم در تحلیل مفهوم آزادی، از الگوی نظری مک کالوم بهره گیریم.

در مقدمه کتاب به معرفی اجمالی اثر پرداخته‌ام. بخش اول، تبیین مفهوم آزادی و تحلیل مفهومی آن را بر عهده دارد. در این بخش مفهوم عام و کلی آزادی و مؤلفه‌های سه‌گانه آن براساس دیدگاه مک کالوم توضیح داده شده است. سپس

برداشت خاص فلسفه اسلامی را از این مفهوم بررسیده ام و در نهایت براساس مؤلفه های سه گانه، تحلیلی از مفهوم آزادی سیاسی ارائه داده ام.

بخش دوم (مبانی آزادی سیاسی در فلسفه سیاسی اسلام) با نگاهی مقایسه ای، اصول و مبانی آزادی سیاسی را در کانون بحث و نظر قرار داده است. در بخش سوم قلمرو آزادی سیاسی را در فلسفه سیاسی اسلام در مقایسه با لیرالیسم مورد توجه قرار داده ام. در پایان همین بخش، مسهم ترین مصادیق آزادی سیاسی و محدودیت آنها را بیان کرده ام. اگر اجازه بدھید در چند سطر نیز نتایج کتاب و تحقیقات را در این باره به عرض برسانم تا دوستان حاضر نقاط اصلی و کانونی کتاب را بیشتر در نظر بگیرند. گمان بنده این است که در این کتاب توانسته ام سه موضوع را در حد بضاعت و توان علمی ام روشن کنم:

۱. تحلیل مفهوم آزادی سیاسی؛
۲. طرح مبانی آزادی سیاسی در اسلام؛
۳. قلمرو آزادی سیاسی و محدودیت های آن. حقوق الهی، مصالح فردی و مصالح مادی و معنوی جامعه را مرزهای آزادی سیاسی دانسته ام. این محدودیت ها، در واقع مرزهای اندیشه سیاسی اسلام را از جهان لیرالیسم روشن می کند. اکنون آماده ام و بسیار مشتاقم که دوستان نظرهای اصلاحی و انتقادی خود را بفرمایند و حظاً وافر برم.

محمد پژشکی: قبل از شروع بحث ها، یادآوری دو نکته را خالی از فایده نمی بینم. اولاً متأسفانه به دلیل تأخیر در چاپ کتاب های پژوهشکده، گاهی یک کتاب در موعد و زمان خودش منتشر نمی شود. مثلاً کتابی که پارسال اهمیت فوق العاده داشته است، ممکن است امسال نداشته باشد. بعضی کتاب ها اگر به موقع و به هنگام از انتشارات بیرون بیایند، خیلی مؤثر تر و شاخص تر هستند. بنابراین در نقد برخی کتاب ها، ما در واقع کتاب را نقد می کنیم، نه مؤلف آن را؛ زیرا ممکن است در این چندسالی که طول کشیده تا کتاب منتشر شود، مؤلف نیز تغییراتی کرده باشد. در جلسه حاضر نیز ما به نقد کتابی نشسته ایم که هفت یا هشت سال پیش تألیف شده است. بنابراین باید آن را قاب و قالب زمانی خودش بینیم.